

prolog

Trápení, na tom nic není,
na netrápení něco bude,

něco jako voda,
něco jako mouka,
něco jako sůl.

Bude křupat při stisku rukou mezi muži,
vkládáno pod jazyky žen v objetí,
spodní prádlo malých dívek jím bude vonět
a rozkousnutý kmínek zatónuje chlapcům
dech a měch a píšťalu v té nejjemnější jejich kůži,
než sami jednou počnou sít.

Pijákům rodinného žalu, usilujícím o děti,
radím zavěsit se do obrazu mé matky
a zkusit ji hladit po bílých vlasech,
bude je mít spletené dle kořenů jabloní,
přesně až do poslední vlasečnice.

Kdo v dlani ucítí šlehnutí biče,
ať někam zmizí a rychle se pomiluje.